

a Kazinczy Ferenc Diákklub lapja / kétezeröt február

Előszó helyett

Cirkuszt és kenyeret a népnek, avagy megjelent a Sárga Szamár!!!

Nos, hát üdvözlök elsősorban minden olvasót, ifjú és kevésbé ifjú, balancos vagy másnapos, volt és hol nem volt KAFEDIKOST és természetesen a Firmákat! Ha minden összejött, akkor most a Sárga Szamár nulladik vagy bevezető számát (most még hirtelen nem tudom, de az is lehet, hogy a klasszikus papír helyett csak az akrobatrider valamelyik változatának virtuális hasábjait) tartjátok kezetekben. Bővebben a KAFEDIK lapját, amit ezzel a számmal akarunk feltámasztani majd' tíz esztendővel az után, hogy az utolsó szám kijött. Ugyanis, aki nem tudná volt egy Sárga Szamár nevezetű lapunk, ami a nagy olvasottság és sikerek ellenére a mai napig megszűnt.

Ami fontos, az természetesen az, hogy megoldjuk a gondjainkat, legyen az alko/nealko, vagy a mindennapi betevő falat, esetleg a suli és a csajok (üdv Csölle!). És, hogy megtanuljak tíz ujjal gépelni. Vagyis talán most érkezett el annak az ideje, hogy bejelentsem: ez a kezdeményezés mindenkinek szól az éteren belül, kicsit annak az érdekében, hogy ne csak nekem legyen jó az egész, de még a 35-ös akció utáni „hernyás” fickó is élvezze, amit csinál (jedno pivo, supri!). Szóval mindenki kínját, baját, bűját, bánatát szívesen lehozzuk, névvel, címmel, telefonszámmal együtt. Leközlünk bármit, ami Benneteket érdekel meg érint, tehát ír-

jatok bátran, szívesen veszem a cikkeiteket, az építő kritikát és bármilyen más ötleteiteket is.

Ugyan többnyire többes számot használok (alapsuli, magyar nyelvtan), de ez nem jelenti azt, hogy rajtam és pár lelkes tagon kívül ne lenne szükségünk olyan emberkére, akik felismerik elveszettnek hitt írói tehetségük mélységbe merülő kimeríthetetlen aranybányáit és akik kedvet éreznek Sárga Szamarat írni. Legyenek azok Kazinczyk, Karinthyak vagy akár Uhrin Benedekék, istenigazából mindegy, de azért jó lenne, ha jelentkeznének. Sőt egy Brünni Dalínak is nagy hasznát vennénk. Magyarul szívesen veszünk minden segítséget a szerkesztőségben.

Ami engem illet, valójában az volt a célom, hogy írjak egy előszót vagy bevezetőt az új Szamárhoz. Nos, ez lett belőle. Útmutatónak talán csak annyi, hogy ebben a nulladik számban próbáltuk összeszedni az előző szemeszteri eseményeket, megtudhattjátok miért lesz jó Erdélybe menni, kitölthettek egy tesztet, ráadásul lesz egy rikító sárga újságotok. Végezetül talán csak annyi, hogy természetesen minden jogot fenntartunk, de azért nézzétek el, ha valami még nem úgy működne, ahogy azt mindenki eltervezte, köszi.

Oláh Gábor

35 éves volt a KAFEDIK

Születésnapí összefoglaló

A KAFEDIK-krónika tanúsága szerint a Brünnben tanuló magyar egyetemisták és főiskolások egy kis csoportja 1966-ban elhatározta, hogy a prágai Ady Endre Diákkör mintájára a morva fővárosban is létrehoz egy hasonló szervezetet. Az említett diákok a következő évben befejezték tanulmányukat, így a kezdeményezés elhalt.

1969 novemberében egy újabb lelkes csapat, élén Oláh Gáborral, megtartotta klubunk alakuló ülését. Ezt az évet tekintjük tehát a Kazinczy Ferenc Diákkör születési évének. Az új szervezett elsődleges célja a Brünnben tanuló magyar diákok felkutatása, összefogása volt. Az alapítás után tíz évvel a KAFEDIK taglétszáma már meghaladta a kétszáz főt. A hetvenes évek második felétől a kilencvenes évek kezdetéig tartó időszakot tekintjük a KAFEDIK aranykorának. E két évtized sikeréhez tevékeny elnökök és segítőkész tagok sora járult hozzá. Neves előadók érdekes előadásai, élvezetes rendezvények tarkították a brünni magyar egyetemisták mindennapjait. A nyolcvanas évek végén, néhány szám erejéig saját lapja is volt klubunknak, amely a Sárga Szamár nevet viselte. A KAFEDIK 1990-ben vált hivatalosan bejegyzett szervezetté.

A mozgalmas aranykor után, Csehszlovákia kettéválását követően, a KAFEDIK életének legnehezebb időszaka következett. A tagok száma évről évre rohamosan csökkent, ám a maroknyira szűkült magyar diákcsoportnak sikerült életben tartania a klubot. Az 1990-es évek közepén Csehország és Szlovákia szerződést kötött, amely lehetővé teszi, hogy a két ország diákjai tandíjmentesen tanulhassanak egymás felsőoktatási intézményeiben. Ettől kezdve a klub taglétszáma növekedő tendenciát mutat, és mára elérte a szétválás előtti számot.

A KAFEDIK megalakulásától kezdve jó kapcsolatot tartott fenn Csehország és Szlovákia többi magyar diákklubjával, elsősorban a prágai Ady Endre Diákkörrel, a pozsonyi József Attila Ifjúsági Klubbal és a nyitrai Juhász Gyula Ifjúsági Klubbal. Mindemellett klubunk az 1991-ben alakult Diákhálózat alszervezete.

A KAFEDIK útja néha-néha göröngyös volt, de a brünni magyar diákok elhivatottságának, anyanyelvünk iránti szeretetének köszönhetően a klub megérte harmincötödik születésnapját!

A Kazinczy Ferenc Diákkör megalakulásának

harmincötödik évfordulója alkalmából szervezett rendezvénysorozatra 2004. november 12-13-án került sor Brünnben. Nyitányként november 12-én, pénteken a hagyományokhoz híven felavattuk az elsős egyetemistákat, a „golyákat”. Az avatás bizony hosszúra nyúlt, hiszen az idei tanévben klubunk ötven (!) új taggal gyarapodott (az avatáson sajnos nem tudtak mind megjelenni). Krónikánk adatai szerint ennyi golyója utoljára 1992-ben volt a KAFEDIK-nak. Az avatást hajnalig tartó kötetlen szórakozás, tánc, beszélgetés követte.

Másnap délután megkoszorúztuk névadónk, Kazinczy Ferenc, illetve a magyar jakobinusok emléktábláját a brünni Špilberk várban. A koszorúzáson az elnöki köszöntő után Nagy István, a budapesti Zene-Tánc-Mozgás Kulturális Egyesület elnöke szólt az egybegyűltekhez. Beszédében kiemelte, hogy Kazinczyhoz és társaihoz hasonlóan nekünk sem szabad feladnunk a kitűzött célt értő küzdelmet.

Az esti programot egy hangulatsínáló táncszízzal kezdtük, amelyre a Zene-Tánc-Mozgás Kulturális Egyesület tagjai invitáltak bennünket. Az érdeklődők szilvágyi, görög és bolgár táncokat tanulhattak. Ezt követően a brünni Kőrös néptánc-együttes és a prágai Ady Endre Diákkör Nyitnikék néptánc-csoportja adott füzeltőt a magyar néptáncok terjedelméről. Láthattunk szatmári és szamosháti táncokat, verbunkost, illetve vajdaszentiványi és gömöri koreográfiát. A programot a megzenésített verseket játszó rozsnyói ZeneBarátok Klubja (ZBK) koncertje zárta József Attila, Petőfi Sándor és kortárs magyar költők énekel verseivel.

A rendezvényen jelen voltak Csehország és Szlovákia magyar diákszervezeteinek képviselői Prágából, Pozsonyból, Nyitráról, Kassáról, a budapesti Zene-Tánc-Mozgás Kulturális Egyesület néhány tagja, egykori KAFEDIK-tagok és természetesen a jelenlegi KAFEDIK-osok. A szombati ünnepi est végén támogatóinknak, partnereinknek, testvérszervezeteinknek, közreműködőinknek és a jelenlévő egykori KAFEDIK-elnököknek emléklapot és a KAFEDIK harmincötödik évét bemutató CD-t adtunk át.

Végezetül szeretnénk köszönetet mondani a Csehországi és Szlovákiai Magyar Kultúrárt Alapítványnak, a brünni Magyar Kulturális és Információs Központnak és Csenger Sándornak a rendezvény megszervezéséhez nyújtott támogatásukért.

Ambros Tünde

Gloria Victis 2004

A Rákóczi Szövetség 2004. október 21-23-án rendezte meg immár tizenkettedik alkalommal a Kárpát-medencei Magyar Ifjúsági Találkozót Budapesten. A találkozóra meghívták a Kárpát-medence minden jelentős magyar ifjúsági szervezet – köztük a KAFEDIK – képviselőit is. A rendezvény központi része hagyományosan az 1956-os forradalom tiszteletére szervezett ünnepségsorozat volt. Az első nap délutánján, miután megérkeztünk Budapestre, birtokba vettük a Benta Hotelt, egy kis pihenés és a Műegyetem „jó öreg” Goldmann menzáján elfogyasztott vacsora után a közeli Új Vár Clubba vonult a társaság, és éjszakába nyúlóan bulizott. Másnap, október 22-én délelőtt a Corvin Moziban megnéztük Mészáros Márta A temetetlen halott című filmjét. Délután részt vettünk a Műegyetemen szervezett ünnepségen, majd fáklyákkal és zászlókkal a Bem tere vonultunk. Este, a vacsora előtt a Weiner-Szász Kamarazenekar adott koncertet, vacsora után pedig ismét az Új Vár Club várt bennünket. A rendezvény zárónapján Bod Péter Ákos és Jeszenszky Géza előadását hallgattuk meg, majd ebéd után szétszóródtunk a szélrózsa minden irányába...

-tű-

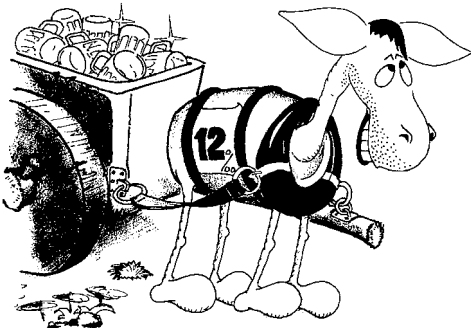
40 éves a JUGYIK

A nyitrai Juhász Gyula Ifjúsági Klub 2004. decemberében negyvenedik születésnapját ünnepelte. A nyitrai magyar egyetemistákat összefogó szervezet a maga nemében a legnagyobb Szlovákiában. Jó kapcsolatot tart fenn a többi szlovákiai illetve csehországi diákklubbal, így a KAFEDIK-kal is. Klubunk 35. születésnapjára is eljöttek néhányan Brűnnbe.

A JUGYIK megalakulásának 40. évfordulója alkalmából szervezett rendezvénysorozat december 3-i nyitott programjaira a KAFEDIK is meghívást kapott. Mondanom sem kell, örömmel mentünk, klubunkat ketten képviseltük. A Nyitrai Egyetemisták Kínjátzó Körének Mesterlövész c. előadása után (amelyről sajnos lekéstünk) egy kis csúszással ugyan, de elkezdődött a JUGYIK Hagyományos Őszi Bálja, amely egyben a 40. születésnap záró programja is volt. A bálról csak jó tudok mondani. Este tíztől hajnali ötig együtt ropta tanár, diák, jugyikos, volt-jugyikos, pozsonyi, brűnni, prágai, komáromi és még sokan mások. A talpalávalót az All Devils zenekar szolgáltatta, mindannyian sajnáltuk, amikor reggel felé közeledve abbahagyták a zenélést. Bennünket ez a körülmény azonban nem készítetett távozásra – virradatig beszélgettünk, iszogattunk. A szemeszter végi hajrá, a vizsgaidőszak előtt, azt hiszem, mindenkinek jót tett ez a bál (nekem biztosan). Jó volt találkozni, beszélgetni régi ismerősökkel, barátokkal, újakat megismerni, együtt bulizni, és koccintani a JUGYIK-ra.

Köszönjük, hogy ott lehettünk, Veletek ünnepelhettünk, és további sikeres negyven évet kívánunk!

-AT-

Kirándulni voltunk...

Az akció iránt nagy volt az érdeklődés, amint azt már megszokhattuk. De azért jól elvöltünk hárman. Hagyomány(újra)teremtő szándékkal vágunk neki az első célpontnak, a szépmagyarossan szóló Mariánské údolí-nak. Még mielőtt valaki a Hold topográfiai térképét szedné elő, elárulom, hogy egy átszalással az állomástól, rögtön Brünn észak-keleti határánál kezdődik egy, a már ismert csehes kocsmákkal sűrűn telezőrt utacska, mely bevisz az erdő középebé. A hozpodák az erdőben is kitartóan bukkannak elő, mint a gomba, ám expedíciós tímünk hősiessen vette fel a harcot a kísértésel. Célunktól, a régió egyik híres barlangjától már csak pár mérföldnyi sáros ösvény, kíváncsiskodva meg-szaglászó szobakutyák, hétfégi tempóval togyogó mamák választottak csak el. Egyszer a régi szép időkben az ősember (talán a Homo Brunensis) által sűrűn lakott terület volt, márha lehet abban a korban

népsűrűségről beszélni. A barlang is (a társasház őskori elődje) egy ilyen lakott hely volt. Romantikus domboldalon, nagy bejárattal, szinte látja az ember a tűzzel ismerkedő elődöket meg a lerágcsált mammutcsontokat. Barlangrajzok gyanánt egypár „kdo miluje koho” és ettől kevésbé szignifikáns intellektualitást tükröző fir-kák szolgálnak. Remek hely lenne táborozásra, csakhát tilos.

Visszafelé, honfiúi kötelességeinknek eleget téve alaposan megismerkedtünk a már említett vendéglőkkel. Kiemelném az egyik, struccfarmal meg hegyikecske állománnyal dúsított, igen hangulatos helyet, ahol Florida állam zászlaja alatt (mit kereshetett az ott?) megebédeltünk és a sört is kifejezetten finomnak találtuk. A korán ránk szakdó sötétségben tapasztaltuk, hogy mennyire élménygazdag az esti erdómászkalás.

Soká

2. nemzetközi ifjúsági tábor

Nemzeti kisebbségek Európában

A projekt születése

A Zene-Tánc-Mozgás Kulturális Egyesület és a Berekenye Ifjúsági Társaság több közös ifjúsági program szervezése után partnerkeresést indított az interneten keresztül. A megkeresés után közösen létrehoztuk a „Fiatalok a Partnerségért” Nemzetközi Ifjúsági Csereprogramot. Tavaly nyáron megrendeztük az első közös programunkat 4 ország részvételével: Magyarország (ZTM, mint koordináló szervezet), Olaszország (EuroGiovani), Románia (Berekenye), Csehország (Kafedik). Kisebb nehézségekkel birkózva, de megtartottuk Zsámbékon a tábort. Az eredeti céljainkat elértük, jól éreztük magunkat, sok előadást hallgattunk meg, és megbeszéltük az aktuális témánkat, a diszkriminációt több oldalról is megközelítve. Megismerkedtünk egymás kultúrájával, szokásaival, beszéltünk az uniós csatlakozásról. A táborban felmerült az igény, hogy folytassuk a cserét, ezért minden évben más és más országban fogjuk megrendezni a tábort. Idén a Berekenye (Ro) vállalta fel a rendezést, és ad otthont a kibővített projektnek hasonló témával. A projekthez csatlakozott a Youth Club Czarnowasy (Pl) és a Délvidéki Magyarok Ifjúsági Szervezete (Szerbia és Montenegro).

A táborban megbeszéljük a kisebbségek helyzetét Európában, a különféle megkülönböztetéseket (idegengyűlölet, fajgyűlölet, antiszemitizmus, nemzeti és vallási kisebbségek, munkahelyi megkülönböztetések, nőkkel szembeni megkülönböztetések, stb.). A kérdéskört jól körüljárva együtt keressük a problémák gyökerét, majd a válaszokat a lehetséges megoldásokra és a lehetőségekre, a média segítségével felhívjuk a megoldások lehetőségére a civil közvélemény és a kormányzatok figyelmét.

Arra keressük a választ, hogyan lehet elérni, hogy a társadalmat alkotó különböző csoportok képesek legyenek békében és kölcsönös tiszteletben együtt élni. Tehát a tábor egy folyamat része, válaszokat keres

a felmerülő problémákra, cselekvést határoz meg, valamint jó példát mutat. Mindezt kötetlen formában, sok táncsal, mozgással, kézművességgel, a helyi környezet és egymás kultúrájának megismerésével.

Kiscsoportos műhelymunkák

1. Népi kultúra, hagyományörzés, kézművesség (korongozás, bogozás, üvegfestés);
2. Kulturális kommunikáció (táborújság, táborrádió, képi kultúra – Multimédia, TV, médiaszereplés, videofelvétel, fényképezés, editálás, dokumentumfilmek készítése);
3. Színház (színjátszás, irodalom- és drámaesztétika, színházlátogatás, szövegmondás);
4. Tánc – ének (Szilágysági és kalotaszegi tánc, népek táncai).

Nagycsoport:

Moderátorok, előadások és beszélgetések: Az Unió és a fiatalok. Az érintett országok csatlakozása az Unióhoz – előnyök és hátrányok, miben változott, változik az ifjúság helyzete. A nemzeti kisebbségek helyzete a résztvevő országokban. stb.

A résztvevő országok bemutatásai (kultúra, történelem, irodalom, gasztronómia)
Kirándulások, táborűz

-P-

Nyári tábor Romániában

Helyszín: Szilágycseh, Erdély

Időpont: 2004. július 9-20.

Önköltség: az útiköltség 30%-a, ez kb. 1000 Kč Brünnből

Jelentkezni lehet Füzék Péternél,

tel.: 776 590 841,

email: fuzek@kn.vutbr.cz

további info: www.kafedik.net

Brünn kultuszkocsmái: Kamenka

Magas hegyek s fák között, hol az ég hupikék, ott Hókuszpók háza mellett van a Kamenka kocsmá! Ezek a magas hegyek és fák pedig természetesen Brünnben a Červený kopec-on (bár lehet, hogy nem sokáig).

Vagyis arról van szó, hogy lesz egy olyan rovat is, ahol mindenki helyet kaphat, hogy bemutassa kedvenc kocsmáját vagy szórakozóhelyét, hogy aztán a jó helyek fel legyenek térképezve kollektív munka gyümölcse által. Amiről tehát olvastok, az az én kedvenc helyemnek a rövid jellemzése. Azért választottam ezt, mert valószínűnek tartom, hogy ezt a kocsmát pár „fildás” ismerősön keresztül (ami ugye kevés van) ismerheti csak meg az ember, vagy ha egy kis kolostori kalandra vágyva a Svratka túlpartjára megy lakni (albélet és kolesz híján) az ottani augusztiniánus kolostor nővéreinek zárdáiba.

Ettől a kolostortól ugyanis kissé elrejtve, de nem messze van a Kamenka kocsmá. Valójában a Kamenná utcáról vezet fel egy aszfaltozatlan út, ami így télen kimondottan csúszkás (egyszer a pont sört hozó autót kellett kitolnunk az árokból. Ekkor már kb. egy órája, hogy szomjasak voltunk a hiányzó nedűre, úgyhogy az összes vendég segédkezett a munkában). Na ezen az úton kell felmenni, és az első épület, amibe belebotlik az ember, az a Kamenka. Az épület még az előtt, hogy elkezdte volna a „tömegeket” szolgálni, mint állatorvosi rendelő üzemelt. Lehet, hogy ebből az okból kifolyólag, de néha az az érzése az embernek, – úgy a harmadik söre után – mint ha több kutya lenne bent, mint ahány ember. És ez nem csak személyes észrevétel!

A Kamenka nevet azért kapta, mert anno a Červený kopec-on követ dolgoztak fel, úgyhogy jogosan nevezik ezt a részét a városnak Kamenná kolóniának. Valójában az itt felépült házak közül valószínűleg egyiknek se volt építkezési engedélye. Ez az oka annak, hogy fenn áll a veszélye az egész kolónia lerombolásának és egy luxusnegyed felépítésének. Természetesen én is aláírtam a petíciót mindez ellen, bár kevés esélyt látok a Kamenka megmentésére, úgyhogy buzdítok mindenkit, hogy még azelőtt látogassa meg, mielőtt a Kamenkáról is csak, mint a lerombolt vagy

bezárt kultuszkocsmák rovatában olvashat majd az interneten.

Hogy miért is jó ez a hely? Nekem főképp az ottani stamgast-ok miatt jön be és mert már szinte mindegyikükkel legurítottunk pár pofa sört. Lezüllött intellektuálisoktól kezdve az alkoholistáktól művészek, öreg rockereken és a harmincas üzletembereken keresztül a brünni diákokig mindenkiből akad ott egy-egy példány. Ami szép benne, hogy ezen emberek többsége egymással szomszédok, és mindenki mindenkit ismer. Mondhatni, egy nagyobb családot alkotnak, amit a Kamenka tart egyben. Nem egy nagy hely, kb. húsz max. harminc ember a befogadóképessége, de már megéltem azt is, hogy egy lábon kellett állnom és az se volt az enyém. Ekkor épp a ČT2 forgatott egy dokumentumfilmet a kocsmárosról és annak családjáról (akik megint egy új fejezet lehetne).

Általános tudnivalóként csak ennyit: Starobrnó-t csapolnak 17 Kč-ért, az utopencük (34 Kč) és a hermelnjűk (27Kč) mennyei, már ha éppen nem fogott el. A hátsó részben van csocsó (néha ingyen), zongora és egy Citröen kacsá motorháztetője. Aprópó, nemrég kicsit helyrehozták: átfestették a falakat, raktak be egy füstelszívót, cigiautomatát és kikapétázták a vécét James Deannel. Nyitvatartás a vendégektől és a fogyasztástól függ (én már voltam ott reggel ötig is). A Mendlákról az 5 vagy 6-os villamossal kell menni a Poříčí megállóra, majd át a hídon és végig a Táborského nábreží-n föl a Kamenná utcára, amivel párhuzamosan, csak eggyel magasabban van a Kamenná čtvrť, és annak a végén ott vár a Kamenka. Térképről már minden egyszerűbb lesz.

Igazán érdekes hangulata nyáron van, mert mindenki kint üldögél a kocsmá előtt az úton. Ilyenkor kap egy kis romániai kirándulás íflinget. A hangulatát igazából nem lehet leírni, el kell oda menni, és személyesen kell azt megtapasztalni. Szóval röviden summázva a Kamenka egy olyan típusú kocsmá, amiből még Csehországban is kevés van, így hát menjetek, hátha ezzel is hozzájárultok a fennmaradásához.

Teszt – Mennyire vagy agresszív?

Íme egy teszt, amiből megtudhatod, mennyire vagy agresszív vagy épp ellenkezőleg, mennyire vagy tepsifüles.

1) Mit csinálsz reggel, mikor belenézel tükörbe?
a) rámosolygok arra, akit benne látok, még akkor is, ha nem ismerem fel, ki az (1p)
b) örülok, hogy látok, ugyanis óriási fejfájás gyötör a tegnapi buli után. (2p)
c) behúzok egyet a tükörnek, majd felpofozom a lakótársá(i)m, mert én így kezdem a napot. „Oh, happy day!” (3p)

2) Ha ezek után eljutsz az élelmiszerüzletbe, mit csinálsz, ha az előtied álló személy maga elé engedi a kedves ismerősét, akinek már tele van a bevásárlókocsija, és elküldi a 9 éves gyereket hogy válogasson ki még egy kiló krumplit, amiért cserébe kap egy csokitóját? (természetesen bankkártyával fizet)
a) elmosolygom magam, hogy milyen aranyos és ügyes ez a gyerek, hogy még a krumplit is ki tudja válogatni, sőt veszek neki egy nyalókát. (1p)
b) még mindig annyira fáj a fejem, hogy észre se veszem, ráadásul a szomszéd pultnál sorban álló figurát lesem, aki épp a szalag alatt próbálja merő kalandryából elprivatizálni az asznapi reggelije egy részét. (2p)
c) rendet teremtek: az előttem állónak behúzok egyet, a kedves ismerősnek felborítom a kocsiját, és istenesen felpofozom, a gyerek csokiját pedig megeszem! (3p)

3) Természetesen a bérleted otthon hagytad, jegyet meg elfelejtéttél venni. Persze, hogy ilyenkor jön az ellenőr. Mit csinálsz?

a) földre vágom magam, és úgy könyörgök, hogy ez az első és utolsó eset. Aztán az aszisztálásom mellett hagyom kiírni a büntetést. (1p)
b) úgy teszek, mintha észre se venném, aztán meg teszem, hogy nem értek csehül. Majd előveszem az összegyűrt jegyeket a zsebemből, és mosolyogva a padlóra szórom, mondván: „jaj, kicsúszott a kezemből, keresse meg, ott van valahol közöttük!”. (2p)
c) felmérem a terepet, az esélyeim nem érdekelnek! A szemben álló ellenőrnek behúzok egyet, hiszen legjobb fegyver a meglepetés! Így elég időm van, hogy felkészüljek a társára, de az már nem mer tőlem jegyet vagy bérletet kérni. (3p)

4) Cigit lejmol az egyik bühyegyerek a suliban, ráadásul tüze sincs. Mit csinálsz?

a) adok neki, hisz ez természetes dolog, „szerecsük egymást gyerekek!”. (1p)
b) azt hazudom, hogy nincs, de ha lenne se adnék neki. Drága multság a cigaretta, nem árt neki, ha nem szívja. (2p)
c) szó nélkül behúzok neki egyet, majd kipróbálom rajta a csejt, amivel Mr. T alázta a népet a Szupercsapatban! (3p)

5) Este a menzán megint rántott sajtot kapsz, miközben mást kértél. Ráadásul nem biszik el, hogy már fizettél. Mit csinálsz?

a) bocsánatot kérek balgaságomért, újból kifizetem, és szó nélkül elviszem a sajtot, ami legalább két órát ázott az olajban. (1p)
b) nem járok a menzára, inkább pizzaszeleten vagy más gyorskajákon élek, ráadásul ebben az időben már rég egy kocsmában sörözgetek, és a pincérnő hátsóját bámulom. Közben jókat röhögök az inaspicéren, mikor elejti a poharakat, mert ő is azt bámulja. (2p)
c) behúzok neki egy jó nagyot, majd röptében elkapom és kirántom a pult mögül. Felpofozom, majd a szájába tömöm a sajtot és győzelemittasan üvöltök, hogy mindenki lássa és hallja ki itt a legvagányabb királycsávó! Mindezekután alattomosan pislogva elhagvom a menzát, miközben úgy rágózok, hogy azt mindenki lássa. (3p)

Kiértékelés:

5-9 pont: nincs benned semmi jele az agresszivitásnak. Kedvenc dalod az „álmodj királylány” és hogy ki ölte meg Bambit azt se tudod.

10-14 pont: igyekszel, de biztos lehetsz benne, hogy soha nem fog rólad beszélni a Jusztáci a kékfényben és se a kriminalisztika, se a pszichológia tanszéken nem leszel kötelező tantárgy.

15 pont: minden jel arra mutat, hogy rólad mintázták az agresszív kismalacot. De az is lehet, hogy csak sokat nézted a Született gyilkosokat. Ha meglátnak az utcán mindenki fejvesztve menekül. Aki nem szalad el, az csak azért teszi, mert félelmében a földbe gyökerezett a lába.

Tagstatisztika

A KAFEDIKnak jelenleg 163 tagja van (136 firma és 27 veterán). 2004-ben 50 első jött, 2003-ban 13, 2002-ben 15, 2001-ben 18, 2000-ben 27.

Legnépszerűbb kar az elektro (39), azt követi az építés (22), gépész (18), masarykos info (16), vut-s info (10), orvosi (10). Magyarok vannak még: közgaz (7), gyógyszerész (4), filozófia (4), jog (2), ill. 1-1 állatorvosi, társadalomtudományi és kertészeti karon.

Ami az állandó lakhelyett illeti, a legtöbbben Érsekújvárból (16), Révkomáromból (16) és Párkányból (12) vannak. Képviseletti magát a KAFEDIKban még Dunaszerdahely (6), Bátorkeszi (4), Nyársd (3), Vághosszúfalu (3) Bős (3) Nagymegyér (3), Gúta (3), 2-2 tagunk van: Rozsnyó, Szalka, Kamocsa, Nagymagyar, Pered, Tornalja, Perbete, Szenc, Dunaradvány.

A KAFEDIK tavaszi-nyári programja

március 15.	Koszorúzás
április 6.	József Attila-est
május	Sportnap, Gulyásfőzés Szemeszterzáró buli, végzősök búcsúztatása
július 9-20.	Nemzetközi ifjúsági tábor Romániában

további info a KAFEDIK honlapján

Márciusi buli Prágában

2005. március 12-én délután koszorúzás, este fellép a Nyitnikék és a Kor-Zár, majd bajnalg tartó buli.

Helyszín: Baračnická Rychta.

További info hamarosan email-ben.

Az utolsó szó jogán

Ahogy az elítélt, én is élek az utolsó szó jogával, amiben rá szeretnék mutatni néhány dologra, ami eszeteke juthatott a Szamár olvasása közben, és ami még nekem is eszembe jutott a vétkezés tén, de még a vízőzön előtt. Mint azt remélem tudjátok, a Sárga Szamár már létezett 1990/91-ben és 1995-ben (ekkor Vén Szamár néven), csak hát egy idő után megszűnt. Bízom benne, hogy ez a kezdeményezésünk segít abban, hogy veletek együtt még jobba tudjuk tenni a brünni diákéletet. Hisz nem kell mindent előre megszervezni, a spontán akciókban és az improvizálás lehetőségének felismerésében is ott a gyönyör, csak hát mindehez kicsit több aktivitás és részvétel kell.

Gondolkodtunk, hogy mivel is kéne foglalkoznunk az újságon belül, de természetesen semmire nem jutottunk, ahogy az ilyenkor bevált szokás. Szóval maradunk a klasszikus iránynál: egyrészt bemutatjuk az aktuális vagy ex-aktuális szemeszter eseményeit, információt szolgáltatunk elsősorban a KAFEDIK-ról, másrészt a jóbaráti kapcsolatok keretén belül bemutatunk más diákklubokat, és teret biztosítunk az ifjú generáció írói pennájának csiszolására. Valamint a középiskolástoborzást se kéne eltoogatni, ennek eleget téve felhívok minden végzős középiskolást, hogy csak szépen jelentkezzen Brünnbe, mert az JÓ, szerintem!

Összegezve ennek az inkább nulladik, mint első számnak az lenne a hivatása, hogy ez ne csak egy egyszeri dolog legyen. Valójában az olyan dolgok, mint a példányszám, cikkek témája és a megjelenés gyakorisága csak attól fog függeni, hogy mennyire lesz majd tele az újság vagy mennyire nem. A szerkesztőség egyelőre szemeszterenként egy számban gondolkodik, de ez nem jelenti azt, hogy e koncepció ne változhatna. Mint azt már írtam, szívesen veszünk mindenféle segítséget, és várjuk az „írói vénákat”, meg minden ilyesmivel foglalkozni akaró egyént. És végzetül a szerkesztőség és a Kafedik vezetősége nevében mindenkinek kellemes, hűsvétos, sörözös és csajozós tavaszi szemesztert kívánok.

impreszum

kiadja a kiadó
akiknek az újsághoz semmi köze:
Oláh Gábor, Ambrus Tünde
aki nem ért a grafikához: Füzék Péter

Címünk:
Gorkého 12. 602 OO Brno
szamar@kafedik.net
www.kafedik.net